

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۱۱ نومبر ۲۰۲۰

یونس نگاه

ضعیفان را لگد نکنیم

در چند صد متری شمال شرق پارک شهرنو، وسط سرک مزار ساده‌ای افتاده است. سرک به احترام شاید چندصد نفری که آن مزار را زیارت می‌کرده‌اند خم شده و سازندگان آن جاده به‌جای آزدن حامیان آن گور، راه خود را کج کرده‌اند. شبیه آن سرک در گوشه‌های دیگر افغانستان نیز زیاد است. مثلاً در مسیر شمالی، احتمالاً در سرای خوجه یا کلکان، مسیر سرک برای جلوگیری از تخریب یک قبر کج شده است. من شخصاً مخالف این کار نیستم، و لازم نمی‌بینم دولت حتی به باورهای یک قریه کوچک نیز بی‌توجهی کند و محلی را که آنان به‌هر دلیل دوست دارند، برای منفعت عامه تخریب نماید.

سینما، پارک، پل، خانه سیاستمداران و هنرمندان مشهور که بخش هرچند کوچک مردم آن‌ها را با هویت و خاطرات خود در پیوند می‌بینند باید نگهداری شود، حتی اگر حفظ آن هزینه داشته باشد و باعث انحراف کوچکی در برنامه‌های کلان شهری و کشوری گردد. خوب که دقت کنیم، ما از همین اقشار و بخش‌های کوچک ساخته شده‌ایم. اگر بیشتر دقت کنیم سینماگران، دکانداران، نانوایان حتی ملموس‌تر و عینی‌تر از عناوین پشتون، ازبیک، پشه‌ئی و افغان‌اند. وقتی می‌گوئیم همدیگر پذیری، تنوع، احترام به ارزش‌های همدیگر شاید بیشتر ارزش‌های قومی، مذهبی و زبانی به ذهن خطور کند، اما این ارزش‌ها می‌تواند قشری، محلی و صنفی هم باشد.

حامیان دولت و روشنفکران غیرکابلی، درس‌خوانده‌هایی که به سینما و هنر علاقه ندارند نیز باید در خود این ظرفیت را بی‌روند تا به ارزش‌های دیگران اهمیت بدهند. اگر می‌خواهند کشور از تکتازی‌ها رها شود و تلاش‌های یک‌رنگ‌سازی خنثی گردد، باید در برابر اقشار منزوی و فعلاً ضعیف کنار دولت نایستند. سینماگران امروز پول

ندارند، حامیان حزبی، قومی و سمتی را بسیج نمی‌توانند ولی شنیدن صدای‌شان و احترام به خاطرات و تاریخ‌شان
مسئولیت ماست. باید از سرکوب آنان شاد نشویم.